

det finns ingenting som gör ont längre
du viskar att jag är orörbar
att jag är seende
att jag är synsk

mina antenner är avbrutna
meningar avbrutna

vi är framme
det finns nåd för oss syndare
och ovanför oss svävar tusen korpar
och skriker ut i himlen
att nu är nåden här
nu vaknar barnet i panisk inandning
nu är bägaren till bredden fylld
ögonen har öppnats
och ett vakuum innesluter oss
i kyssen
bland yrande snöflingor
och andetag
something in the way
floder av tårar har förenat oss till enhet
som Kemistaden i Kallocaín
kollektiv krystning

hon fyller i korsordet med blod

ordet krossas i mortel
miljarder dammkorn har förenats till en planet
som heter jorden
ett klot
två ögonglober
kub vi kallar hem
pilar som pekar uppåt neråt utåt
händer sammanflätade
koncentrerade ansiktsuttryck

det rinner över igen
jag vet inte var jag är
vaknar upp på en strand
skriker hjälp hjälp snälla någon
och francis bacon målade som i trans

och det yr damm överallt
köttet är vrängt ut och in
hon är fastkedjad i ett träd
i svart ögonbindel

hundar som flyger ut i rymden
barn som sniffar sönder sina lungor i ryssland
hon som tar sig för bröstet och hulkar
med det lockiga håret
och tiden som vränger världsalltet ut och in
som om någon kunde vrida tiden tillbaka
ler jag ett uppgivet leende och
drömmer glömmer tömmer glaset med gift
och faller ner i vaddet
och blekvaddet och allt som blöder
och barnens munnar för små
alkoholistmunnar

allting är ett bortblekt minne
av dig
du var så onåbar
och jag pratade alltid om dig med andra
jag gjorde allting för att jag jag älskade dig
du får inte tro något annat

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren desert star med Poeter.se id #37056 innehar upphovsrätten